

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010456
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617010456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného H. E., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 08.10.2018 sp. zn. 1T/115/2017, na verejnom zasadnutí konanom 30. mája 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. c/ Tr. por. sa obžalovaný

H. E., nar. 02.05.1984 v H., trvale bytom R., prechodne bytom H.ße XX, XXXX W., K. republika, t. č. vo výkone trestu v inej trestnej veci,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 07.11.2017 sp. zn. 1 Pv 505/16/1106, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 19.00 hod. dňa 01.12.2015 do 05.45 hod. dňa 02.12.2015 v obci Z., na ulici L. číslo XX, okres L., O. republika, prekonal oplotenie rodinného domu vo výške 200 centimetrov, vošiel na pozemok tam sa nachádzajúceho rodinného domu, kde si kľúčom ponechaným v zámku dverí z vonkajšej strany otvoril dvere do kotolne rodinného domu, ktorý je vo vlastníctve poškodeného E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. číslo XXXX/XX, Z., okres L., O. republika a ing. C. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. číslo XXXX/XX, Z., okres L., O. republika, odkiaľ sa dostal do priestorov garáže a tu sa následne zmocnil motorového vozidla značky BMW 316, evidenčné číslo: BVD XX-XX (Česká republika), bielej farby, VIN: W rok výroby 1986, ktoré je vo vlastníctve poškodeného E. R. a odišiel s ním na neznáme miesto, čím takto poškodenému E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. číslo 12XX/XX, Z., okres L., O. republika, spôsobil škodu vo výške 10.000,- CZK (370,06 eur) a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že dňa 11.06.2015 bol postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov pokarhaním a to rozhodnutím Okresného úradu Malacky, sp. zn. OU-MA-OVVS-XXXX/XXXXXX-X/P-XXX, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.07.2015 a zároveň dňa 19.05.2014 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/56/2014, právoplatným dňa 05.06.2014,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 08.10.2018 sp. zn. 1T/115/2017 bol obžalovaný H. E. uznaný za vinného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 19.00 hod. dňa 01.12.2015 do 05.45 hod. dňa 02.12.2015 v obci Z., na ulici L. číslo XX, okres L., O. republika, prekonal oplotenie rodinného domu vo výške 200 centimetrov, vošiel na pozemok tam sa nachádzajúceho rodinného domu, kde si kľúčom ponechaným v zámku dverí z vonkajšej strany otvoril dvere do kotolne rodinného domu, ktorý je vo vlastníctve poškodeného E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. číslo XXXX/XX, Z., okres L., O. republika a ing. C. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. číslo XXXX/XX, Z., okres L., O. republika, odkiaľ sa dostal do priestorov garáže a tu sa následne zmocnil motorového vozidla značky BMW 316, evidenčné číslo: BVD XX-XX (Česká republika), bielej farby, VIN: W rok výroby 1986, ktoré je vo vlastníctve poškodeného E. R. a odišiel s ním na neznáme miesto, čím takto poškodenému E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. číslo XXXX/XX, Z., okres L., O. republika, spôsobil škodu vo výške 10.000,- CZK (370,06 eur) a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že dňa 11.06.2015 bol postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov pokarhaním a to rozhodnutím Okresného úradu Malacky, sp. zn. OU-MA-OVVS-XXXX/XXXXXX-X/P-XXX, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.07.2015 a zároveň dňa 19.05.2014 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/56/2014, právoplatným dňa 05.06.2014.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie a zároveň rozhodol podľa § 74 ods. 1 Tr. zák., že ochranné protitoxikomanické liečenie sa vykoná ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný sám (podania doručené na okresný súd dňa 02.01.2019, resp. na okresnú prokuratúru dňa 16.11.2018 a dňa 05.12.2018 a následne odstúpené na okresný súd), ako aj prostredníctvom svojho obhajcu (podanie doručené na okresný súd dňa 21.01.2019) sa domáhal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V prvom rade odvolateľ poukázal na skutočnosť, že jeho výpoveď vykonaná tak v rámci prípravného konania, ako aj konania na súde prvého stupňa bola totožná. Uvedenú skutočnosť nemožno aplikovať na svedecké výpovede U. V. a V. L., ktorí opísali tento skutok diametrálne odlišným spôsobom aj napriek tomu, že ako svedok niečo priamo videl (L.), resp. niečo videl a mal aktívne konať (V.). Už v rámci prípravného konania sa obžalovaný priznal, že uvedený automobil šoféroval a to po tom, čo mu V. dal do rúk kľúče od auta a ukázal mu auto, ktoré bolo odstavené na ulici. On (obžalovaný) nemal žiadnu vedomosť o tom, že uvedený automobil je odcudzený. Bol však rád, že mu dal V. zdarma drogu a preto sa ho nič nepýtala. Odvolateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že prvý zásadný rozpor vo výpovediach V. a L. vykonaný na hlavnom pojednávaní (aj v porovnaní s prípravným konaním) bol v tom, že svedok L. uviedol, že V. aj s obžalovaným odišiel z auta von. Na rozdiel od výpovede svedka V., ktorý tvrdil, že sedel celý čas v aute so svedkom L.. A. o zásadný rozpor, ktorý nebol na hlavnom pojednávaní odstránený. Svedok L. uviedol, že videl V., ako sa načahuje pri nejakom plote, dôrazne uviedol (strana 2 zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 08.10.2018), že pri kamennom plote videl načahovať sa V.. Prokurátor v snahe tieto rozpory odstrániť, navrhol čítať skoršiu zápisnicu o výpovedi svedka L., avšak z tohto odstraňovania rozporov, vznikli ďalšie rozpory, ako napríklad, že v Z. zastavovali dva krát, že vždy vystupoval aj V. (sám V. to popiera a naopak uvádza, že vždy sedel v aute s L.), čiže vznikli aj ďalšie podstatné rozpory

vo výpovediach svedka V. a svedka L., ktoré neboli žiadnym spôsobom odstránené. Aj napriek týmto zásadným rozporom vo výpovediach oboch svedkov prvostupňový súd konštatoval, že tieto výpovede sú hodnoverné. Záver o hodnovernosti týchto výpovedí a ich logickosti však nevyplýva zo žiadneho vykonaného dokazovania, práve naopak, nie je možné sa stotožniť s takými závermi, ktoré poňal okresný súd do svojho rozsudku. Rozdiely je možné vidieť v nasledujúcich tvrdeniach: 1./ V. uvádzal, že auto šoféroval L.. 2./ L. už aj v prípravnom konaní uviedol, že „U. (V.) sadol za volant a išli sme do O., ja som celú cestu sedel vzadu“, resp. na hlavnom pojednávaní kde uviedol, že „naše auto šoféroval V. a na tom istom pojednávaní uviedol „ja som v tejto veci bol šoférom“. 3./ R. V. uviedol, že celý čas sedel s L. v aute. 4./ Svedok L. uviedol na viacerých miestach v zápisnici o hlavnom pojednávaní, že V. s obžalovaným vyšli z auta von, resp. z auta vždy vystupoval obžalovaný aj V., resp. z auta vystupovali obžalovaný s V.. Obžalovaný dal do pozornosti predovšetkým to, že výpoveď svedka L. de facto neguje výpoveď svedka V. a naopak. Obžalovaný zdôraznil, že on v prípravnom konaní navrhol, aby boli pachové stopy odobraté aj U. V. a tieto boli porovnané so zaistenými pachovými stopami z miesta činu, avšak vyšetrovateľ tento úkon nevykonal. Práve tento dôkaz mohol potvrdiť ním uvádzané skutočnosti, že motorové vozidlo odcudzil V. a teda bol to V., ktorý preskočil plot, vystúpil na pozemok a napokon aj do garáže rodinného domu poškodených, ak sa tam motorové vozidlo vôbec nachádzalo, čo on (obžalovaný) nevie. Vzhľadom na zásadné rozpory vo výpovediach oboch svedkov neobstojí tvrdenie súdu uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, že súd nezistil nič, čo by spochybňovalo výpoveď svedka V. a už vôbec, čo by spochybňovalo výpoveď svedka L.. Obžalovaný k tomu dodal, že obe svedecké výpovede zásadným spôsobom spochybňujú vo vzájomnej súvislosti pravdivosť tvrdení oboch svedkov a tým aj ich hodnovernosť. V danej veci bolo zaujímavé aj svedectvo H. P., o ktorom on (obžalovaný) písal súdu v liste, ktorý bol doručený na okresný súd dňa 15.10.2018, že to mal byť práve V., ktorý ponúkal na predaj biele vozidlo zn. BMW. Obžalovaný záverom navrhol, aby boli svedkovi V. odobraté pachové stopy a tieto boli porovnané s pachovými stopami zaistenými na mieste činu a zároveň, aby bol vypočutý svedok H. P. k ponuke od svedka V. ku kúpe bieleho vozidla zn. BMW.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor a to osobitnými písomnými podaniami, ktoré boli doručené na okresný súd dňa 11.01.2019 a dňa 01.02.2019.

Prokurátor v písomnom vyjadrení z 11.01.2019 k odvolaniu obžalovaného uviedol, že obžalovaný H. E. v dôvodoch podaného odvolania hodnotil hodnovernosť a pravdivosť dôkazov, pričom spochybnil výpovede svedkov U. V. a V. L.. Obžalovaný tvrdil, že sa skutku nedopustil, pričom odcudzené auto odviezol z voľného priestranstva na pokyn svedka U. V.. Prokurátor zdôraznil, že tvrdenia obžalovaného narážajú na zásadný nelogický fakt, že obžalovaný neposkytol v odvolaní žiadnu hodnovernú verziu, ako a kedy došlo k odcudzeniu vozidla. Obžalovaný sa nachádzal na mieste spáchania skutku pred jeho spáchaním a v čase jeho spáchania, kde prišiel spoločne s U. V. a V. L. a teda mal možnosť po celú dobu sledovať udalosti, ktoré sa odohrali v obci Z., pričom ak by jeho výpoveď bola pravdivá, musel by v rámci nej popísať udalosti tak, že by musel byť vytvorený časový a logický priestor, aby sa skutku dopustila iná osoba. Podľa tvrdenia obžalovaného malo ísť o svedka U. V.. Verzia obžalovaného však neposkytuje logický časový priestor, kedy mal odcudziť svedok U. V. vozidlo a kedy ho mal previezť z garáže poškodených na miesto, odkiaľ ho mal obžalovaný „len“ odšoférovať na Slovensko, ako to sám tvrdí. Preto nemožno tejto verzii obžalovaného uveriť. Z vykonaného dokazovania je nepravdepodobná verzia skutku tak, ako ju uvádza obžalovaný, pretože táto verzia by nepripúšťala možnosť v časovom slede udalostí, kedy malo dôjsť k odcudzeniu vozidla svedkom U. V. a následnej „výmene“ kľúčov medzi U. V. a H. E.. Z tohto dôvodu prokurátor považuje súdom ustálenú verziu skutku za logicky odôvodnenú a bez dôvodných pochybností preukázanú. Zároveň ovplyvňovanie výpovedí svedkov tak, ako to uvádza obžalovaný, nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Rovnako dobré vzťahy svedka U. V. s príslušníkmi Okresného riaditeľstva PZ Malacky neboli ničím hodnoverné podložené a možno ich označiť za hypotetické, ničím nekonkretizované tvrdenia, ktoré nemožno vziať do úvahy. Obžalovaný sa odvolával aj na to, že nevedel, čo koná, pretože bol pod vplyvom drogy. Naproti tomu obžalovaný vedel odcudzené vozidlo dopraviť bez problémov z miesta činu na Slovensko, čo jednoznačne nasvedčuje tomu, že bol schopný po fyzickej stránke ovládať a rozpoznať svoje konanie a teda nie je dôvodné sa domnievať, že po psychickej stránke by nebol schopný posúdiť zmysel svojho konania. Obžalovaný pri svojich výpovediach uvádzal, že si prežitú udalosť pomerne dobre pamätá, takže zásadný vplyv drogy na jeho konanie a rozpoznávaciu schopnosť možno vylúčiť. Vo vzťahu k nevykonaniu niektorých dôkazov, napríklad porovnanie pachových stôp z vozidla so vzorkou pachovej stopy svedka V., toto bolo vyhodnotené ako neúčelné, vzhľadom na skutočnosť, že pachové stopy nepreukázali ani len prítomnosť obžalovaného vo vozidle, ktorý v ňom preukázateľne dlhšiu dobu sedel, preto kvalitu a hodnovernosť

týchto stôp možno označiť za nepreukázanú. Ďalšie odvolacie argumenty ohľadom šetrenia, odkiaľ boli získané tabuľky s evidenčným číslom vozidla, prípadne návrh na vypočutie svedka, ktorý sa mal údajne uchádzať o odcudzené vozidlo, nie sú dôkazy, ktoré by priamo vypovedali o tom, kto sa mal dopustiť samotnej krádeže, pretože ich vykonanie považuje prokurátor za nadbytočné. Návrhy na vykonanie konfrontácie rovnako považuje za bezpredmetné, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol s vypočutými svedkami konfrontovaný na hlavnom pojednávaní.

Prokurátor v ďalšom písomnom vyjadrení z 01.02.2019 k odvolaniu obžalovaného uviedol, že samotný obžalovaný vypovedal o tom, že zastavili v obci Z. iba jedenkrát, pričom odišli z auta spoločne so svedkom V., išli asi pol kilometra pešo, V. niekam odbehol, obžalovaný ho chvíľu čakal a keď prišiel, dal svedok V. obžalovanému kľúče, ukázal mu auto, ktoré on vzal a šiel s týmto autom do H.. Prokurátor konštatoval, že ak by sa chcel obžalovaný dovolávať v tej časti výpovede svedka L., že zastali v Z. dvakrát, ku krádeži mohlo dôjsť jedine v čase posledného zastavenia, pretože od krádeže sa už samotný obžalovaný do auta so svedkom V. a L. nevrátili, pričom obžalovaný popisuje priebeh od vystúpenia z vozidla spolu so svedkom V. konštantne ako čas, v rámci ktorého malo dôjsť k tomu, že svedok V. sa mal od neho vzdialiť a vrátiť sa k nemu a ukázať mu vozidlo, ktoré mal odviezť bez toho, že by sa spoločne medzičasom vrátili do vozidla k svedkovi L. a presúvali sa na iné miesto. Prokurátor zdôraznil, že ak by vypovedal sám obžalovaný pravdu, potom by museli spoločne zastaviť v obci Z. iba jedenkrát, boli by podstatnú dobu preč z vozidla, on a svedok V., pričom v tom čase by musel svedok L. sám čakať vo vozidle, ktoré podľa slov obžalovaného muselo byť zaparkované cca 500 m od udalosti. Do tohto vozidla by sa vrátil po skutku výlučne svedok V., pričom by opätovne musel prejsť uvedených 500 m peši. B. by buď už k stretnutiu medzi obžalovaným a oboma svedkami nedošlo po tom, ako nastúpil do ukradnutého vozidla, alebo by svedok V. musel prekonať uvedenú vzdialenosť 500 m peši skôr, ako sa na uvedené miesto vrátil s odcudzeným vozidlom obžalovaný. Ten by navyše musel bez problémov s cudzím vozidlom a v neznámom prostredí nájsť miesto, kde zanechali odparkované vozidlo so svedkom L., aby mu ukázali kadiaľ má ísť, prípadne, aby mohlo dôjsť k uvedenej situácii, ktorá mala nastať v rámci stretnutia oboch svedkov s obžalovaným po tom, ako už sedel v odcudzenom vozidle. Takýto priebeh skutku sa javí nelogicky a nekorešpondujúci s výpoveďami svedkov V. a L., pričom v tomto smere vykazujú výpovede svedkov L. a V. značne vyššiu konzistentnosť tvrdení, než zladenie oboch týchto výpovedí s verziou obžalovaného. Samotná verzia obžalovaného má v sebe logické trhliny, kvôli ktorým ju nemožno podporiť a preto je potrebné sa prikloniť k verzii svedkov V. a L., ktorú je možné z týchto výpovedí vytvoriť a to aj bez toho, že by bolo potrebné vykonávať ďalšie dôkazy. K ostatným argumentom obsiahnutým v odôvodnení odvolania prokurátor zaslal vyjadrenie v predošlom podaní zo dňa 11.01.2019, preto nepovažuje za potrebné uvádzať tieto argumenty duplicitne. Záverom prokurátor dodal, že na základe všetkých dostupných dôkazov obsiahnutých v spise navrhuje, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný H. E., jeho obhajca a prokurátorka Krajskej prokuratúry. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti poškodených E. R. a A.. C. R., keďže na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridrižoval dôvodov podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dodal, že v danej veci nebol vykonaný žiadny dôkaz o tom, že by to bol práve obžalovaný, ktorý prekonal oplotenie rodinného domu, vošiel na pozemok, kde si kľúčom ponechaným v zámku dverí otvoril dvere do kotolne rodinného domu, odkiaľ sa dostal do priestorov garáže a tu sa následne zmocnil motorového vozidla. Obhajca zdôraznil, že výpovede svedkov V. a L. sú nehodnoverné a nemožno z nich vychádzať.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté. Má za to, že rozsudok okresného súdu je správny vo všetkých jeho výrokoch.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že on vozidlo neodcudzil, predmetné vozidlo odcudzil U. V.. J. skutkového deja on podrobne popísal, dokonca sa priznal aj k tomu, že predmetné vozidlo aj odšoféroval a to na pokyn U. V.. Záverom obžalovaný dodal, že sa necíti byť vinným zo spáchania žalovaného skutku.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného H. E. je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3, veta prvá Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

S poukazom na citované ustanovenia Trestného poriadku je nutné tiež zdôrazniť, že aj odvolací súd môže bez vykonania ďalších dôkazov zrušiť napadnutý rozsudok a sám za podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodnúť a prípadne aj oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, ak súd prvého stupňa správne a úplne zistil skutkový stav veci a odvolací súd svoj odlišný právny názor v otázke viny urobí len na základe podkladov iného právneho posúdenia správnych skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa.

V nadväznosti na uvedené treba vysloviť, že pred okresným súdom boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. za rešpektovania zásady, že s rovnakou starostlivosťou sa objasňovali okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jeho prospech, pričom tieto dôkazy boli vykonané stranami, resp. súdom v dostatočnom rozsahu tak, aby sa mohlo o podanej obžalobe rozhodnúť. Napriek tomuto konštatovaniu, možno dať za pravdu odvolateľovi, že výpovede svedkov U. V. a V. L. treba považovať za nehodnoverné, jednak preto, že vykazovali závažné rozpory medzi sebou, jednak u svedka V. L. boli aj podstatné rozpory medzi jeho skoršou a neskoršou výpoveďou, čím tieto svedecké výpovede sa nemohli stať jediným podkladom pre odsudzujúci výrok súdu, keďže iné dôkazy v neprospech obžalovaného H. E. sa nepodarilo zabezpečiť.

Senát krajského súdu vyslovuje, že výrok o vine musí byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok sa skutočne stal, tento vykazuje zákonné znaky trestného činu a spáchala ho konkrétne osoba, na ktorú bola podaná obžaloba. Ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obžalovaného, ale naopak, je nutné ich vyložiť v jeho prospech. Odsudzujúci výrok môže mať zákonný podklad iba vtedy, ak je v dôkaznom konaní dosiahnutý najvyšší možný stupeň istoty nielen vo vzťahu ku skutku, ale aj vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi, resp. páchatelom, ktorý možno od ľudského poznania požadovať, a to aspoň na úrovni všeobecného pravidla: „aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti“, nestačí akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia, musí ísť o istotu.

Okresný súd vinu obžalovaného H. E. založil výlučne na výpovediach svedkov U. V. a V. L., pričom išlo o osoby, ktoré boli rovnako podozrivé zo spáchania predmetného skutku ako išlo o osobu obžalovaného H. E. (pozri žiadosť o prevzatie trestnej veci zo 14.06.2016 sp. zn. ZN 3087/2015, vyhotovenú okresným štátnym zástupcom Okresného štátneho zastupiteľstva v Břeclavi, Česká republika). V tejto súvislosti treba konštatovať, že nie je vylúčené, aby vina obžalovaného bola založená aj na výpovediach takých svedkov, ktorí boli tiež podozriví zo spáchania posudzovaného skutku, prípadne aj na výpovediach spolupáchateľov, avšak takéto svedecké výpovede, resp. výpovede spoluobvinených musia byť jasné, konkrétne, presvedčivé, nemenné, nespochybniteľné, nevykazujúce zásadné rozpory, ktoré by navyše svojím charakterom i samotným obsahom postačovali či už samé osebe, alebo v spojení s inými priamymi alebo nepriamymi dôkazmi na uznanie viny obžalovaného. Takéto kritéria v žiadnom prípade nespĺňajú výpovede svedkov U. V. a V. L..

R. U. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol s L. v herni, za nimi prišiel E. a žiadal ich, aby ho odviezli do Českej republiky, pričom v tejto požiadavke mu vyhovel. Svedok dodal, že nemal vedomosť, za akým účelom idú do Čiech. Vozidlo viedol L., lebo on (V.) mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. V Z. zastavili vozidlo v parku, kde vyložili E., oni obaja zostali sedieť vo vozidle. Svedok V. ďalej

uviedol, že on si medzitým odbehol na malú potrebu a asi po pätnástich minútach sa vrátil E., prišiel na bielom vozidle zn. BMW, stiahol na ňom okienko a povedal, že sa neskôr vyrovná a odišiel preč.

Svedok V. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v kritický deň mu telefonoval V., či mu nebude robiť šoféra, lebo potrebuje svojho kamaráta odvieť do Českej republiky. Následne sa dozvedel, že ide o E.. Svedok ďalej uviedol, že keď prišli do prvej dediny za hranicami, on zostal sedieť v aute, zatiaľ čo V. a E. vyšli z auta von. O istý čas dobehol do auta V. a povedal mu, že idú preč a nech sa ho nič nepýta. O niečo neskôr za nimi prišiel E. na bielom vozidle zn. BMW a všetci išli na Slovensko. Na otázku prokurátora svedok L. uviedol, že E. nevidel prekonávať plot, pri plote videl „načahovať“ sa V..

Na proti tomu v prípravnom konaní svedok V. L. vypovedal, že s autom zaparkovali v miestnom parku pred rodinným domom. Z auta vystúpili V. s E., V. sa potuloval po ulici, akoby bol opitý a E. niekde utekal, následne on (L.) zo zaparkovaného vozidla videl E., ako preskakuje plot na rodinnom dome. V. sa vrátil do vozidla a spolu tam ostali sedieť. Asi po dvoch minútach ako nastúpil V. do vozidla, videl E. ako z hlavnej cesty prišiel na bielom vozidle zn. BMW a ukázal im rukou, aby išli za ním. V. naštartoval vozidlo, avšak pri manévrovaní s ním mal kolíziu s oplotením predzáhradky a dostal defekt.

Obžalovaný H. E. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedal, že V. využil jeho drogovú závislosť, v kritickom čase prišiel za ním s jedným chlapcom a žiadal ho, aby mu za drogy pomohol previesť jedno auto z Českej republiky na Slovensko. V Čechách vystúpili von, išli asi pol kilometra peši, medzitým V. niekam odbehol, on ho čakal a keď sa V. vrátil, dal mu kľúče od vozidla a on (E.) vzal vozidlo a šiel s ním do Malaciek. Obžalovaný dodal, že v Čechách v žiadnom dome, ani v garáži nebol. Keď mu V. dával kľúče od vozidla, on nemal vedomosť, že vozidlo je kradnuté.

V prípravnom konaní boli zabezpečené aj stopy z odcudzeného vozidla zn. BMW XXX, e. č. BVD XX XX (stery z volantu, stery z ľavej páky pri volante, stery z rýchlostnej páky a stery z páky ručnej brzdy. Skúmaním uvedených stôp bola zistená prítomnosť bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu. Ďalším skúmaním metódami DNA analýzy bolo zistené, že DNA profil stopy č. 4 (ster z páky ručnej brzdy) pochádza od osoby mužského pohlavia a bol vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodcu. Následným skúmaním a porovnávaním nebolo však potvrdené, že by išlo o zhodu s DNA profilmi osôb H. E. a U. V. (DNA profily uvedených osôb sa nachádzajú v národnej policajnej databáze). Treba dodať aj to, že ani skúmanie pachových stôp neprineslo žiadne pozitívne výsledky v podobe usvedčujúcich dôkazov voči konkrétnemu páchatelovi.

Ostatné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní (zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, odborné vyjadrenie Polície Českej republiky, odborné vyjadrenie o vyčíslení hodnoty odcudzeného vozidla, zápisnica o obhliadke miesta nálezu s fotodokumentáciou, resp. ďalšie listinné dôkazy) síce potvrdzujú, že došlo k spáchaniu žalovaného skutku a ku vzniku škody, avšak nepreukazujú, kto uvedený skutok spáchal.

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili uzavretú reťaz na usvedčenie obžalovaného H. E. zo spáchania žalovaného skutku, resp. ktoré by inú alternatívu než vinu obžalovaného nepripustili. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu vecí, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine len o jednoznačne zistené fakty a nie o vlastné konštrukcie skutkového deja, domnienky, indície, resp. vinu obžalovaného vyvodzoval len na pravdepodobných skutkových záveroch (podozrivou osobou ako páchatelom predmetného skutku, mohol byť nielen H. E., ale aj U. V. alebo V. L.). Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia (R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok. Pokiaľ ide o svedecké výpovede U. V. a V. L. tieto nemožno považovať za hodnoverné, pravdivé, nemenné, nespochyniteľné a nevykazujúce žiadne vzájomné rozpory, práve naopak, ide o výpovede, ktoré vykazujú zásadné rozpory navzájom, medzi svedkom U. V. a obžalovaným dlhodobo panujú nepriateľské vzťahy, čo dosvedčujú aj ich vzájomné konflikty vo výkone trestu odňatia slobody, navyše u svedka V. L. vznikli aj závažné rozpory medzi jeho skoršou a neskoršou výpoveďou, pričom tieto rozpory nedokázal na hlavnom pojednávaní odstrániť, či iným hodnoverným spôsobom vysvetliť. Vzhľadom na uvedené, v posudzovanej veci nie je možné na tieto svedecké výpovede vôbec prihliadať a brať na ne zreteľ.

K argumentom prokurátora uvedeným v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného odvolací súd vyslovuje, že v trestnom konaní nie je potrebné potvrdiť obhajobné tvrdenia obžalovaného, ale relevantnými dôkazmi vykonanými v súlade s Trestným poriadkom jeho obranu vyvrátiť tak, aby o dokazovanej skutočnosti neboli žiadne pochybnosti.

Po oboznámení sa s dôkaznou situáciou a vyhodnotením produkovaných dôkazov, bol odvolací súd toho názoru, že nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že to bol práve obžalovaný H. E., ktorý kritického dňa 02.12.2015 v obci Z., na ulici L. číslo XX, okres L., O. republika, prekonal oplatenie rodinného domu vo výške XXX centimetrov, vošiel na pozemok tam sa nachádzajúceho rodinného domu, kde si kľúčom ponechaným v zámku dverí z vonkajšej strany otvoril dvere do kotolne rodinného domu, ktorý je vo vlastníctve poškodeného E. R. a A. C. R., odkiaľ sa dostal do priestorov garáže a tu sa následne zmocnil motorového vozidla značky BMW 316, evidenčné čísla BVD XX-XX, ktoré je vo vlastníctve poškodeného E. R., na základe čoho bolo nevyhnutné tohto obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 07.11.2017 sp. zn. 1Pv 505/16/1106 oslobodiť.

Vzhľadom na vyjadrené úvahy, krajský súd rozhodol na základe odvolania obžalovaného H. spôsobom, vyplývajúcim z výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.